

REGLUGERÐ

um uppgjör á innheimtu staðgreiðslufé.

1. gr.

Ríkissjóður skal ávísa til allra sveitarfélaga í landinu innborgun vegna skila á staðgreiðslufé á tímabilinu janúar til loka júní 1988. Innborgun þessi er til bráðabirgða upp í hlutdeild sveitarfélaganna af innheimtu staðgreiðslufé, sbr. 20. gr. laga nr. 45/1987, um staðgreiðslu opinberra gjalda, með síðari breytingum.

2. gr.

Bráðabirgðaskil til hvers sveitarfélags skulu ákveðin með eftirfarandi hætti:

Útsvarstofn hvers sveitarfélags við álagningu 1987 (tekjuár 1986) skal framreiknaður með stuðlinum 1,74.

Hinn framreiknaði stofn skal síðan margfaldaður með útsvarsprósentu í staðgreiðslu fyrir 1988, 6,7%, og þannig fundið til viðmiðunar áætlað útsvar hvers sveitarfélags sem koma ætti til innheimtu í staðgreiðslu vegna ársins 1988.

Áætlun fyrir hvert sveitarfélag skal margfölduð með umsömdu hlutfalli og fundin bráðabirgðainnborgun ríkissjóðs fyrir hvern mánuð.

Hlutföll þessi ákveðast sem hér segir:

Í janúar 1988 sem samsvarar 1,3 % af áætlun samkvæmt þessari grein.

Í febrúar 1988 sem samsvarar 4,4 % af áætlun samkvæmt þessari grein.

Í mars 1988 sem samsvarar 5,9 % af áætlun samkvæmt þessari grein.

Í apríl 1988 sem samsvarar 6,3 % af áætlun samkvæmt þessari grein.

Í maí 1988 sem samsvarar 6,8 % af áætlun samkvæmt þessari grein.

Í júní 1988 sem samsvarar 7,3 % af áætlun samkvæmt þessari grein.

Hlutfall hvers mánaðar er hið sama fyrir öll sveitarfélög.

3. gr.

Ríkissjóður skilar upp í staðgreiðsluhluta útsvars til hvers sveitarfélags fyrir hvern mánuð samkvæmt útreikningsreglu 2. gr. Hver mánaðarinnborgun skal innt af hendi í fjórum hlutum, nema í janúar, þá eru skiladagar tveir. Skiladagar verði í janúar 11. og 25., en í öðrum mánuðum 4., 11., 18. og 25. eða næsti virkur dagur á eftir.

4. gr.

Skil ríkissjóðs samkvæmt 3. gr. eru innborgun inn á hluta viðkomandi sveitarfélags af innheimtu staðgreiðslufé á gildistíma sammingsins.

Uppgjör skal fara fram þegar mögulegt verður að sundurliða skilagreinar staðgreiðslu á launamenn og skipta á innheimtufé milli sveitarfélaga með vélrænni úrvinnslu.

Ef innborganir ríkisins til einhvers sveitarfélags reynast hafa verið of háar við lokauppgjör skal ríkisbókhald gefa viðkomandi innheimtumanni eða gjaldheimtu fyrirmæli um að halda eftir af staðgreiðsluuppgjöri til viðkomandi sveitarfélags fjárhæð til að leiðrétta mismuninn og endurgreiða ríkissjóði. Ef bráðabirgðaskil ríkissjóðs reynast of lág til einhvers sveitarfélags skal ríkissjóður greiða mismuninn.

Vextir skulu ekki reiknast í viðskiptum þessum.

5. gr.

Ríkisbókhald skal annast útreikning á bráðabirgðaskilum til sveitarfélaganna og sjá um uppgjör við þau, þegar endanleg skipting staðgreiðslufjár liggur fyrir.

6. gr.

Á gildistíma samningsins skal allt staðgreiðslufé sem skilað er samkvæmt 20. gr. laga nr. 45/1987, um staðgreiðslu opinberra gjalda, með síðari breytingum, renna inn á reikning í umsjón ríkissjóðs.

7. gr.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt heimild í 32. gr. laga nr. 45/1987, um staðgreiðslu opinberra gjalda, með síðari breytingum, öðlast gildi 1. janúar 1988 og gildir til 30. júní 1988.

Fjármálaráðuneytið, 22. desember 1987.

F.h.r.

Indriði H. Þorláksson.

Snorri Olsen.

REGLUGERÐ

um greiðslu barnabóta á árinu 1988.

1. gr.

Á árinu 1988 skal ríkissjóður greiða barnabætur vegna hvers barns innan 16 ára aldurs sem heimilisfast er hér á landi og er á framfæri þeirra manna sem skattskyldir eru samkvæmt 1. gr. laga nr. 75/1981 um tekjuskatt og eignarskatt.

2. gr.

Barnabætur samkvæmt 1. gr. skulu á árinu nema 17 888 kr. með fyrsta barni en 26 832 kr. með hverju barni umfram eitt.

Fyrir börn yngri en sjö ára skulu barnabætur vera 17 888 kr. hærri en framangreindar fjárhæðir. Barnabætur með börnum einstæðra foreldra skulu þó ávallt vera tvöfalt hærri en greinir í 1. málsgrein, þó að lágmarki 53 664 kr. með hverju barni. Búi foreldrar barns saman í óvígðri sambúð skal hvorugt þeirra teljast einstætt foreldri í þessu sambandi.

Fjárhæðir þær er tilgreindar eru í þessari grein miðast við lánskjaravísitölu sem í gildi var 1. desember 1987 eða 1886 stig.

3. gr.

Fjárhæðir barnabóta samkvæmt 2. gr. skal skerða um þær barnabætur eða hliðstæðar bætur sem framfærandi hefur fengið erlendis frá á sama ári vegna barnsins.

4. gr.

Framfærandi barns telst sá aðili sem hefur barnið hjá sér og annast framfærslu þess. Sá er greiðir meðlag með barni telst ekki framfærandi í þessu sambandi.

Hjón, sem skattlögð eru skv. 63. gr. laga nr. 75/1981, teljast bæði framfærendur og skiptast barnabætur milli þeirra til helminga. Hið sama gildir um sambýlisfólk sem uppfyllir skilyrði 3. mgr. 63. gr. laga nr. 75/1981 enda þótt það óski ekki að vera skattlagt samkvæmt þeirri grein.